Hotărârea tribunalului (Camera a șasea)

13 septembrie 2010 *

În cauza T-135/08,

Schniga GmbH, cu sediul în Bolzano (Italia), reprezentată de G. Würtenberger și R. Kunze, avocați,

reclamantă,

împotriva

Oficiului Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP), reprezentat de domnii B. Kiewiet și M. Ekvad, în calitate de agenți,

pârât,

* Limba de procedură: engleza.

celelalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul Camerei de recurs a OCSP, intervenient în fața Tribunalului, fiind

Elaris SNC, cu sediul în Angers (Franța),

și

Brookfield New Zealand Ltd, cu sediul în Havelock North (Noua Zeelandă),

reprezentate de M. Eller, avocat,

având ca obiect o acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei de recurs a OCSP din 21 noiembrie 2007 (cauzele A 003/2007 și A 004/2007) privind acordarea protecției comunitare a soiurilor de plante soiului de plante Gala Schnitzer,

TRIBUNALUL (Camera a șasea),

compus din domnii A. W. H. Meij, președinte, V. Vadapalas și L. Truchot (raportor), judecători,

grefier: domnul N. Rosner, administrator,

având în vedere cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 4 aprilie 2008,

având în vedere memoriul în răspuns al OCSP, depus la grefa Tribunalului la 19 august 2008,

având în vedere memoriul în răspuns al intervenientelor depus la grefa Tribunalului la 7 august 2008,

în urma ședinței din 17 martie 2010,

pronunță prezenta

Hotărâre

Istoricul cauzei

1 La 18 ianuarie 1999, Konsortium Südtiroler Baumschuler (KSB), a cărui succesoare în drepturi este reclamanta, Schniga GmbH, a depus o cerere de protecție comunitară a soiurilor de plante la Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP), în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2100/94 al Consiliului din 27 iulie 1994 de instituire a unui sistem de protecție comunitară a soiurilor de plante (JO L 227, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 15, p. 197), cu modificările ulterioare.

2 Această cerere a fost înregistrată cu numărul 1999/0033.

3 Protecția comunitară a soiurilor de plante a fost solicitată pentru soiul de măr (Malus Mill) Gala Schnitzer.

4 OCSP a însărcinat Bundessortenamt (Oficiul Federal pentru Soiuri de Plante din Germania) să efectueze examinarea tehnică în conformitate cu articolul 55 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2100/94.

5 Printr-o scrisoare din 26 ianuarie 1999, adresată reprezentantului KSB, OCSP a solicitat KSB să prezinte, atât în fața sa, cât și la Bundessortenamt, materialul necesar pentru examinarea tehnică, și anume 10 lăstari grefabili aflați în stare de repaus vegetativ, între 1 și 15 martie 1999. OCSP a precizat de asemenea că revenea KSB obligația de a respecta toate condițiile fitosanitare și vamale aplicabile în ceea ce privește expedierea materialului.

6 Bundessortenamt a primit materialul menționat la 9 martie 1999.

7 Printr-o scrisoare din 25 martie 1999, adresată reprezentantului KSB, OCSP a confirmat primirea materialului solicitat și a arătat că materialul respectiv a fost prezentat la Bundessortenamt în stare bună și la timp, dar că acesta nu era însoțit de un certificat fitosanitar. OCSP a cerut KSB să se asigure ca acest document indispensabil să fie furnizat cât mai curând posibil.

8 La 23 aprilie 1999, KSB a trimis la Bundessortenamt un pașaport fitosanitar european și a precizat că autoritatea care l-a eliberat, respectiv serviciul pentru protecția plantelor al provinciei autonome Bolzano (Italia), indicase că acest document ținea loc de certificat fitosanitar.

9 Printr-un mesaj electronic din 3 mai 1999, Bundessortenamt a informat KSB în legătură cu sosirea la timp a materialului, cu caracterul său adecvat și cu caracterul suficient, în vederea examinării tehnice și a verificării condițiilor materiale de acordare a protecției comunitare a soiurilor de plante, al pașaportului fitosanitar european furnizat. Acesta a solicitat totuși copia unui certificat oficial care să ateste că materialul prezentat nu conținea viruși.

10 În 2001, KSB a informat Bundessortenamt că îi era imposibil să furnizeze certificatul fitosanitar solicitat, întrucât s-a dovedit că materialul prezentat în martie 1999 în vederea examinării tehnice era purtător de viruși latenți.

11 Printr-un mesaj electronic din 4 mai 2001, Bundessortenamt a informat OCSP în legătură cu intenția sa de a dezrădăcina materialul contaminat, cu scopul de a evita propagarea contaminării la alte plante, și a propus acestuia să solicite de la KSB prezentarea unui material nou, care să nu conțină viruși, în vederea reînceperii examinării tehnice.

12 Printr-un mesaj electronic din 8 mai 2001, adresat Bundessortenamt, OCSP și-a dat acordul pentru dezrădăcinarea materialului contaminat și a precizat că a hotărât să solicite KSB să prezinte material nou, care să nu conțină viruși, pentru luna martie 2002. OCSP a mai arătat că, întrucât instrucțiunile referitoare la prezentarea materialului nu precizau că acesta nu trebuia să conțină viruși, ci numai că trebuia să respecte cerințele pașaportului fitosanitar european, KSB nu putea fi ținut răspunzător de situație, că ar fi injust să se respingă cererea privind soiul Gala Schnitzer și că, prin urmare, soluția propusă părea să fie cea mai bună.

13 Printr-un mesaj electronic din 13 iunie 2001, OCSP a indicat KSB că, în acord cu Bundessortenamt, a hotărât să îi permită, în măsura în care instrucțiunile privind furnizarea de plante și cerințele referitoare la statutul lor sanitar nu erau suficient de clare, să prezinte la Bundessortenamt, în martie 2002, un material nou care să nu conțină viruși și să fie însoțit de un certificat fitosanitar care să ateste acest lucru, în vederea reluării examinării cererii referitoare la soiul Gala Schnitzer.

14 În urma noii examinări tehnice, Bundessortenamt a concluzionat, în raportul său final din data de 16 decembrie 2005, că soiul Gala Schnitzer este distinct de soiul cel mai apropiat care servește drept referință, și anume soiul Baigent, pe baza următoarei caracteristici adiționale „Fruct: lățimea striațiilor".

15 La 5 mai 2006, intervenientele, Elaris SNC și Brookfield New Zealand Ltd, titulara unei licențe aferente dreptului de protecție a soiului Baigent și, respectiv, titulara acestui drept, au adresat către OCSP, în temeiul articolului 59 din Regulamentul nr. 2100/94, obiecții la acordarea protecției soiului Gala Schnitzer.

16 Obiecțiile erau întemeiate pe dreptul de protecție anterior pentru soiul de măr (Malus Mill) Baigent.

17 Motivele invocate în susținerea obiecțiilor erau, pe de o parte, cel prevăzut la articolul 61 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2100/94, în măsura în care nerespectarea de către reclamantă a condițiilor referitoare la prezentarea materialului destinat examinării tehnice, astfel cum sunt definite în scrisorile OCSP din 26 ianuarie și din 25 martie 1999, ar fi trebuit să îl determine pe acesta să respingă cererea referitoare la soiul Gala Schnitzer, și, pe de altă parte, cel prevăzut la articolul 7 din Regulamentul nr. 2100/94, în măsura în care, în opinia intervenientelor, soiul Gala Schnitzer nu se deosebește de soiul Baigent.

18 La 14 decembrie 2006, președintele OCSP a aprobat utilizarea caracteristicii adiționale „Fruct: lățimea striațiilor" în vederea stabilirii caracterului distinctiv al soiului Gala Schnitzer.

19 Prin deciziile EU 18759, OBJ 06-021 și OBJ 06-022 din 26 februarie 2007, comitetul competent să se pronunțe asupra obiecțiilor la acordarea unei protecții comunitare a soiurilor de plante (denumit în continuare „comitetul") a acordat protecția solicitată soiului Gala Schnitzer și a respins obiecțiile.

20 La 11 aprilie 2007, intervenientele au formulat recurs împotriva acestor trei decizii în fața camerei de recurs a OCSP, în temeiul articolelor 67-72 din Regulamentul nr. 2100/94.

21 Prin decizia din 21 noiembrie 2007 (denumită în continuare „decizia atacată", camera de recurs a anulat decizia de acordare a protecției comunitare a soiurilor de plante soiului Gala Schnitzer, precum și deciziile de respingere a obiecțiilor și a respins ea însăși cererea referitoare la soiul Gala Schnitzer. În special, aceasta a considerat că articolul 61 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2100/94 nu permitea OCSP să autorizeze KSB să prezinte material nou, din moment ce acesta nu s-a conformat cererii individuale, în sensul articolului 55 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2100/94, prin care OCSP îi solicitase să furnizeze un certificat fitosanitar care să ateste că materialul prezentat nu conține viruși.

Procedura și concluziile părților

22 Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— obligarea OCSP la plata cheltuielilor de judecată.

23 OCSP solicită Tribunalului:

— declararea acțiunii ca nefondată;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

24 Cu ocazia ședinței, OCSP a modificat primul său capăt de cerere, arătând că solicită Tribunalului anularea deciziei atacate. Tribunalul a luat act de aceasta în procesul-verbal de ședință.

25 Intervenientele solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii și, prin urmare, confirmarea deciziei atacate;

— în subsidiar, în cazul anulării deciziei atacate, anularea deciziilor OCSP EU 18759, OBJ 06-021 și OBJ 06-022 din 26 februarie 2007 și respingerea cererii nr. 1999/0033 de acordare a unui drept de protecție a unui soi de plante, eventual după adoptarea următoarelor măsuri de expertiză: încredințarea simultană,

către Bundessortenamt și Institut national de la recherche agronomique (INRA, Franța), de studii complementare cu privire la soiul candidat și la soiul de referință Baigent, pornind de la exemplare de aceeași vârstă și în cursul a două sezoane de fructificație, aceste studii trebuind să aibă ca obiect în special caracteristica „Fruct: benzi”;

— [...] cu titlu încă mai subsidiar:

— încredințarea către Bundessortenamt de studii complementare cu privire la soiul candidat și la soiul de referință Baigent, pornind de la exemplare de aceeași vârstă și în cursul a trei sau a cel puțin două sezoane de fructificație, aceste studii trebuind să aibă ca obiect în special caracteristica „Fruct: benzi”;

— dispunerea oricărei măsuri de expertiză pe care Tribunalul o va considera necesară, astfel încât să se furnizeze un răspuns acceptabil din punct de vedere științific la aspectul privind caracterul distinctiv al celor două soiuri și să se remedieze pretinsele încălcări ale unor norme de procedură imperative care reglementează efectuarea examinării deosebirii, a omogenității și a stabilității;

— dispunerea rambursării cheltuielilor de judecată.

26 Întrucât domnul judecător Tchipev a fost împiedicat să participe la ședință, în temeiul articolului 32 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, domnul judecător Vadapalas a fost desemnat pentru a completa compunerea camerei.

27 Prin Ordonanța din 5 iulie 2010, Tribunalul (Camera a șasea), în noua sa compunere, a redeschis procedura orală, iar părțile au fost informate că vor fi ascultate în cursul unei noi ședințe la 7 septembrie 2010.

28 Prin faxurile din 13, 14 și, respectiv, din 15 iulie 2010, intervenientele, reclamanta și OCSP au informat Tribunalul că renunță să fie ascultate încă o dată.

29 În consecință, președintele Camerei a șasea a hotărât să închidă procedura orală.

În drept

30 În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive, întemeiate pe încălcarea articolului 61 alineatul (1) litera (b) și a articolului 62 din Regulamentul nr. 2100/94 și, respectiv, pe încălcarea articolului 55 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2100/94.

Cu privire la admisibilitate

Cu privire la admisibilitatea primului motiv

— Argumentele părților

31 Intervenientele susțin că primul motiv al reclamantei, întemeiat pe faptul că obiecțiile pe care le-au adresat către OCSP ar fi trebuit respinse ca inadmisibile de către comitet și de camera de recurs, este inadmisibil, întrucât a fost invocat pentru prima dată în fața Tribunalului.

32 Reclamanta contestă argumentele intervenientelor. Astfel, ea susține că admisibilitatea acțiunii acestora ar fi trebuit să fie examinată din oficiu de camera de recurs.

33 OCSP susține că respectiva cameră de recurs este competentă să aprecieze dacă era sau nu era abilitat să permită o nouă prezentare de material.

— Aprecierea Tribunalului

34 Trebuie amintit că acțiunea din fața Tribunalului are ca obiect controlul de legalitate a deciziilor camerelor de recurs ale OCSP, în sensul articolului 73 din Regulamentul nr. 2100/94, cu modificările ulterioare. Acesta trebuie efectuat, așadar, cu privire la problemele de drept cu care a fost sesizată camera de recurs. Prin urmare, Tribunalul nu are rolul de a examina circumstanțele de fapt în lumina probelor prezentate pentru prima dată în fața acestuia. Astfel, admiterea acestor probe este contrară articolului 135 alineatul (4) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, potrivit căruia memoriile părților nu pot modifica obiectul litigiului care s-a aflat pe rolul camerei de recurs [a se vedea, prin analogie, Hotărârea Tribunalului din 14 mai 2009, Fiorucci/OAPI – Edwin (ELIO FIORUCCI), T-165/06, Rep., p. II-1375, punctele 21 și 22 și jurisprudența citată].

35 Rezultă că motivul întemeiat pe inadmisibilitatea obiecțiilor adresate de intervenientе către OCSP, invocat de reclamantă pentru prima dată în fața Tribunalului, trebuie declarat inadmisibil.

Cu privire la admisibilitatea celui de al treilea motiv

— Argumentele părților

36 Intervenientele susțin că este inadmisibil cel de al treilea motiv al reclamantei, întemeiat pe încălcarea articolului 55 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2100/94.

37 În opinia acestora, puterea discreționară conferită OCSP de a adresa cereri individuale, în sensul articolului 55 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2100/94, pe care o invocă reclamanta, ar avea drept consecință ca astfel de cereri să poată fi formulate fără nicio trimitere la un temei juridic. Or, articolul 73 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2100/94 prevede că acțiunea se înaintează pe motive de necompetență, încălcarea unor norme fundamentale de procedură, nerespectarea tratatului, nerespectarea dispozițiilor prezentului regulament sau a oricărei norme de drept privind aplicarea acestuia sau abuzul de putere. Prin urmare, prin faptul că a interpretat conținutul scrisorilor OCSP din 26 ianuarie și din 25 martie 1999, camera de recurs ar fi evaluat o situație de fapt și nu ar fi efectuat, așadar, o apreciere juridică. Rezultă că aceasta nu ar fi putut săvârși o eroare de drept susceptibilă să fie considerată o încălcare a dreptului aplicabil și, în consecință, să facă obiectul unei acțiuni în fața Tribunalului în temeiul articolului 73 din Regulamentul nr. 2100/94.

— Aprecierea Tribunalului

38 Este necesar să se precizeze că respectiva cameră de recurs a considerat, mai întâi, că scrisorile OCSP din 26 ianuarie și din 25 martie 1999 cuprindeau cereri individuale în sensul articolului 55 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2100/94, în continuare că KSB nu s-a conformat acestora, iar în cele din urmă a concluzionat, în conformitate cu prevederile articolului 61 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2100/94, că OCSP era obligat să respingă pe loc cererea referitoare la soiul Gala Schnitzer.

39 Procedând astfel, camera de recurs a calificat din punct de vedere juridic scrisorile menționate și a ținut seama de această calificare atunci când a aplicat dispozițiile relevante ale Regulamentului nr. 2100/94. Prin urmare, intervenientele nu pot susține că respectiva cameră de recurs nu a procedat la nicio apreciere juridică susceptibilă să fie contestată de reclamantă în cadrul acțiunii prevăzute la articolul 73 din Regulamentul nr. 2100/94.

40 Rezultă că al treilea motiv este admisibil.

Cu privire la fond

41 Este necesar să se examineze în primul rând cel de al treilea motiv.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 55 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2100/94

— Argumentele părților

42 Potrivit reclamantei, OCSP are pe deplin latitudinea de a stabili care sunt cerințele tehnice și administrative pe care trebuie să le îndeplinească materialul prezentat pentru a face obiectul examinării tehnice. Această putere discreționară a OCSP de a stabili, prin norme generale și în cadrul cererilor individuale, calitatea materialului destinat examinării tehnice și probele de referință îi este conferită prin dispozițiile articolului 55 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2100/94.

43 Reclamanta apreciază că instrucțiunile date de OCSP trebuie să fie clare, în vederea evitării oricărei situații arbitrare. Ea consideră astfel că instituțiile Uniunii Europene sunt supuse unei cerințe de claritate a definițiilor, în temeiul căreia actele administrative și condițiile a căror nerespectare poate conduce la pierderea unui drept trebuie

să fie suficient de precise și de clare, astfel încât orice cetățean al Uniunii să își poată identifica fără ambiguitate drepturile și obligațiile și, astfel, să se asigure că nu întreprinde nimic care să poată fi contrar intereselor sale. Acest principiu ar obliga OCSP să indice cu precizie autorului unei cereri de protecție comunitară a soiurilor de plante care sunt condițiile suplimentare pe care dorește ca acesta să le îndeplinească, în plus de cele prevăzute la articolele 7-9 din Regulamentul nr. 2100/94.

44 Ar rezulta că, în speță, în cazul în care OCSP ar fi dorit prezentarea de către KSB a unor documente suplimentare privind starea sanitară a materialului prezentat, ar fi trebuit să definească de la început aceste condiții, într-un mod foarte clar și fără ambiguitate.

45 Reclamanta apreciază că, în lipsa unor norme generale în sensul articolului 55 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2100/94, în momentul depunerii cererii referitoare la soiul Gala Schnitzer, scrisoarea OCSP din 26 ianuarie 1999 trebuia să fie considerată o cerere individuală, în sensul acestei dispoziții. Or, informațiile, cuprinse în scrisoarea menționată, referitoare la condițiile în vigoare, în materie fitosanitară, pe care trebuia să le respecte materialul destinat să fie prezentat, ar fi fost insuficiente, astfel încât reclamanta nu ar fi avut altă posibilitate decât să interpreteze ea însăși condițiile menționate, respectiv cele ce rezultă din Directiva 77/93/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1976 privind măsurile de protecție față de introducerea în statele membre a organismelor dăunătoare plantelor sau produselor din plante (JO L 26, p. 20), cu modificările ulterioare. În această privință, ea apreciază că nu era de competența sa să prezume că nivelul cerințelor OCSP în materie fitosanitară este mai ridicat decât cel ce rezultă din dispozițiile directivei menționate.

46 Reclamanta amintește apoi că, în mesajul său electronic din 3 mai 1999, Bundessortenamt a informat KSB în legătură cu caracterul suficient, în vederea examenului tehnic, al pașaportului fitosanitar european furnizat, solicitându-i în același timp să prezinte, cât mai curând posibil, un certificat care să ateste că materialul prezentat nu conține viruși.

47 Cu toate acestea, nici Bundessortenamt şi nici OCSP nu ar fi informat KSB cu privire la consecinţele nefurnizării certificatului solicitat. În plus, potrivit reclamantei, prin faptul că a continuat examinarea tehnică în pofida lipsei certificatului în cauză, OCSP a lăsat să se înţeleagă că furnizarea unui paşaport fitosanitar european era în ultimă instanţă suficientă pentru acordarea protecţiei solicitate, generând astfel în spiritul reclamantei o încredere legitimă în caracterul suficient al paşaportului fitosanitar în această privinţă.

48 Or, cu toate că, în realitate, OCSP nu a considerat că furnizarea unui astfel de document este suficientă, acesta nu putea, în opinia reclamantei, să respingă cererea privind soiul Gala Schnitzer, având în vedere încrederea legitimă pe care o generase în persoana reclamantei şi care, ca orice principiu general de drept, obligă administraţia Uniunii. Dimpotrivă, în opinia reclamantei, OCSP nu avea o altă opţiune în afară de aceea de a-i permite să prezinte material nou.

49 Reclamanta mai susţine că puterea discreţionară de care dispune OCSP poate fi exercitată în orice moment al procedurii de examinare, astfel cum reiese din dispoziţiile articolului 61 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2100/94 („cu excepţia cazului în care Oficiul a fost de acord cu neprezentarea materialului").

50 Reclamanta consideră, în sfârşit, că, având în vedere natura specifică a materialului viu precum materialul vegetal, OCSP şi preşedintele acestuia trebuie să beneficieze de o largă putere discreţionară pentru a decide dacă poate fi prezentat material nou ca urmare a unor împrejurări independente de voinţa solicitantului sau de natură excepţională.

51 Astfel de împrejurări ar exista în speță, din moment ce un tratament efectuat prin termoterapie, precum cel efectuat în 1996, și care ar conduce, în 99 % dintre cazuri, la obținerea unui material lipsit de viruși nu a produs efectul scontat, fiind necesară o perioadă de mai mult de un an pentru a descoperi că unii viruși au supraviețuit acestui tratament.

52 Reclamanta deduce că respectiva cameră de recurs ar fi trebuit să considere că, în 1999, KSB ar fi trebuit să prezinte la Bundessortenamt material despre care era îndreptățit să creadă că nu conține viruși, astfel încât, atunci când a hotărât că președintele OCSP nu era abilitat să autorizeze o nouă prezentare de material, camera de recurs nu ar fi respectat puterea discreționară conferită acestuia prin dispozițiile articolului 55 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2100/94, care îi permite să stabilească în special calitatea materialului și a probelor ce urmează să fie prezentate.

53 În cursul ședinței, OCSP a susținut că articolul 61 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2100/94, potrivit căruia OCSP respinge pe loc cererea de protecție comunitară a soiurilor de plante în cazul în care constată că solicitantul nu s-a conformat unei norme generale sau unei cereri individuale în termenul stabilit, nu se aplică în cazul în care o astfel de cerere nu este clară.

54 Astfel, OCSP a afirmat că nu împărtășește analiza camerei de recurs, potrivit căreia instrucțiunile referitoare la materialul destinat examinării tehnice au fost suficient de clare pentru ca nerespectarea lor să conducă la respingerea cererii referitoare la soiul Gala Schnitzer.

55 Acesta a explicat că instrucțiunile pe care le-a dat KSB privind starea sanitară a materialului destinat prezentării nu erau suficient de clare și că, în special, nu a informat în mod corespunzător KSB în legătură cu faptul că pașaportul fitosanitar european furnizat era insuficient, iar instrucțiunile în cauză ar fi trebuit să menționeze explicit

că materialul ce urma să fie prezentat nu trebuia să conțină viruși, considerând că nu era de competența autorilor cererilor de protecție comunitară a soiurilor de plante să îi interpreteze instrucțiunile.

56 OCSP afirmă astfel că a autorizat, în speță, prezentarea de material nou ca urmare a confuziei la generarea căreia au contribuit instrucțiunile sale.

57 Intervenientele contestă argumentele reclamantei. Astfel, ele consideră că erau îndeplinite condițiile prealabile pentru respingerea cererii, din moment ce KSB, care răspundea de toate formalitățile fitosanitare referitoare la materialul vegetal prezentat, nu a furnizat certificatul fitosanitar solicitat de către OCSP în conformitate cu articolul 55 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2100/94.

58 Procedând astfel, KSB nu s-ar fi conformat acestei cereri individuale, în sensul articolului 55 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2100/94. Prin urmare, potrivit intervenientelor, OCSP nu îl putea autoriza să prezinte material nou fără a încălca articolul 61 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2100/94.

59 Acestea mai arată că, într-un astfel de caz, consecințele articolului 61 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2100/94 nu pot fi înlăturate decât prin *restitutio in integrum*, în înțelesul articolului 80 din Regulamentul nr. 2100/94. Or, KSB nu ar fi prezentat o cerere în acest sens în termenele stabilite de această dispoziție.

— Aprecierea Tribunalului

60 În conformitate cu dispozițiile articolului 55 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2100/94, OCSP stabilește, prin norme generale sau pentru fiecare cerere individuală, data și locul prezentării materialului destinat examinării tehnice și probele de referință, precum și calitatea și cantitatea respectivelor materiale și probe.

61 Din decizia atacată rezultă că respectiva cameră de recurs a considerat că puterea discreționară conferită OCSP de această dispoziție nu îi permitea să autorizeze KSB să prezinte material nou, în măsura în care erau întrunite condițiile prealabile pentru respingerea cererii depuse de KSB. Astfel, camera de recurs a considerat că, din cauza contaminării virale care afecta materialul prezentat, în legătură cu care KSB informase OCSP, KSB nu ar fi putut furniza niciodată certificatul fitosanitar solicitat. Aceasta a arătat în continuare că certificatul fitosanitar solicitat nu a fost furnizat de către KSB și a dedus din aceasta că, prin nefurnizarea acestui document, KSB nu s-a conformat cererilor individuale cuprinse în scrisorile OCSP din 26 ianuarie și din 25 martie 1999. Or, în conformitate cu articolul 61 alineatul (1) litera (b) din regulamentul menționat, OCSP ar fi fost obligat să respingă pe loc cererea referitoare la soiul Gala Schnitzer.

62 Acest raționament trebuie înlăturat, în măsura în care nu respectă sfera puterii de apreciere conferite OCSP prin articolul 55 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2100/94.

63 Astfel, această putere de apreciere presupune dreptul OCSP de a preciza, dacă apreciază că este necesar, căror condiții subordonează examinarea unei cereri de protecție comunitară a soiurilor de plante, având în vedere că termenul în care autorul acestei cereri de protecție trebuie să răspundă la cererea individuală care i-a fost adresată nu a expirat.

64 În această privință, este conform principiului bunei administrări și necesității de a asigura buna desfășurare și eficiența procedurilor ca, atunci când apreciază că imprecizia pe care a identificat-o poate fi corectată, OCSP să aibă posibilitatea de a continua examinarea cererii formulate în fața sa și să nu fie obligat, în această ipoteză, să o respingă. Astfel reprezentată, această putere de apreciere permite să se evite orice prelungire inutilă a perioadei cuprinse între depunerea unei cereri de protecție comunitară a soiurilor de plante și decizia de soluționare a acestei cereri, care ar rezulta din necesitatea ca solicitantul să depună o nouă cerere.

65 Pe de altă parte, o astfel de putere de apreciere permite, pe de o parte, OCSP să se asigure că cererile sale individuale sunt clare și că numai solicitantul se află la originea unei eventuale lipse de conformitate a actelor sale cu respectivele cereri individuale și, pe de altă parte, permite solicitanților să își cunoască fără ambiguitate drepturile și obligațiile și să ia măsurile necesare în consecință, ceea ce constituie o cerință inerentă principiului securității juridice (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 9 iulie 1981, Gondrand și Garancini, 169/80, Rec., p. 1931, punctul 17).

66 În speță, este cert că OCSP a comunicat cu KSB și cu reprezentantul acestuia prin scrisorile din 26 ianuarie și din 25 martie 1999, precum și prin mesajul electronic din 13 iunie 2001.

67 În scrisoarea sa din 26 ianuarie 1999, OCSP a solicitat KSB să prezinte, atât în fața sa, cât și a Bundessortenamt, materialul necesar pentru examinarea tehnică, și anume 10 lăstari grefabili în stare de repaus vegetativ, între 1 și 15 martie 1999. În această scrisoare, OCSP a precizat că „[e]xpeditorul poartă răspunderea transportului necesar, precum și pe aceea a remiterii materialului vegetal, ceea ce include respectarea tuturor condițiilor fitosanitare și vamale aplicabile” și că „[m]aterialul vegetal nu trebuie să fi suferit un tratament chimic”.

68 În scrisoarea sa din 25 martie 1999, OCSP a confirmat primirea materialului solicitat și a indicat că respectivul material a fost prezentat la Bundessortenamt în stare bună și la timp, dar că „[materialul] expediat nu era însoțit de certificatul fitosanitar necesar". În aceeași scrisoare, OCSP a solicitat să se furnizeze de către KSB „cât mai curând acest document indispensabil […] pentru a se conforma instrucțiunilor care [i-au] fost comunicate la 26 ianuarie 1999".

69 Este necesar să se arate că scrisoarea din 26 ianuarie 1999 indică locul în care și data la care trebuia prezentat materialul, precum și cantitatea de material care trebuia prezentată. În plus, indicațiile potrivit cărora materialul care urma să fie prezentat nu trebuia, pe de o parte, să fi suferit un tratament chimic și, pe de altă parte, trebuia să fie însoțit de un certificat fitosanitar, astfel cum rezultă din scrisoarea din 25 martie 1999, se referă la calitatea materialului menționat. Aceste două scrisori cuprind, așadar, cereri individuale, în sensul articolului 55 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2100/94.

70 În mesajul electronic din 13 iunie 2001, OCSP, după ce a informat KSB despre decizia sa de a distruge materialul prezentat de acesta din urmă din cauza faptului că era contaminat, a indicat că, „din moment ce instrucțiunile trimise de [OCSP], referitoare la furnizarea de plante și la statutul sanitar cerut, nu erau suficient de clare, [OCSP a] hotărât să accepte cererea [sa] de prezentare de material nou, fără viruși, pentru cele trei soiuri trimise la Bundessortenamt din Wurzen, până în luna martie 2002" și l-a invitat să „se asigure că această trimitere va fi însoțită de data aceasta de un certificat fitosanitar emis de un organism oficial care să ateste buna lor stare din punct de vedere sanitar".

71 Din situația de fapt, astfel cum a fost prezentată în cererea introductivă și nu a fost contestată cu privire la acest aspect, rezultă că mesajul electronic este urmarea informației furnizate de KSB către Bundessortenamt, potrivit căreia materialul prezentat în martie 1999 în vederea examinării tehnice era purtător de viruși latenți, astfel încât KSB nu va putea să furnizeze Bundessortenamt un certificat fitosanitar care să ateste că materialul respectiv nu conținea viruși.

72 În primul rând, trebuie arătat că mesajul electronic indică locul în care şi data la care materialul trebuie prezentat. În plus, în măsura în care se solicită furnizarea unui certificat fitosanitar, acesta cuprinde o indicaţie referitoare la calitatea materialului ce urmează să fie prezentat şi conţine, aşadar, o cerere individuală în sensul articolului 55 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2100/94.

73 În al doilea rând, trebuie constatat că OCSP evocă, în acelaşi mesaj electronic, împrejurarea că „instrucţiunile trimise de Oficiu, referitoare la furnizarea de plante şi la statutul sanitar cerut", făcea astfel trimitere la cererile individuale cuprinse în scrisorile din 26 ianuarie şi din 25 martie 1999.

74 În al treilea rând, din mesajul electronic din 13 iunie 2001 rezultă că OCSP a permis KSB să prezinte material nou, pentru motivul că instrucţiunile cuprinse în scrisorile sale din 26 ianuarie şi 25 martie 1999 nu scoteau în evidenţă, într-un mod suficient de clar pentru a exclude orice îndoială în privinţa KSB, faptul că materialul ce urma să fie prezentat nu trebuia să conţină viruşi. Astfel, OCSP a apreciat că instrucţiunile respective ar fi trebuit să menţioneze în mod explicit că materialul ce urma să fie prezentat nu trebuia să conţină viruşi, considerând că nu era rolul autorilor cererilor de protecţie comunitară a soiurilor de plante să îi interpreteze instrucţiunile.

75 Reiese astfel că mesajul electronic din 13 iunie 2001 era destinat să remedieze imprecizia cererilor individuale cuprinse în scrisorile din 26 ianuarie şi din 25 martie 1999, în ceea ce priveşte faptul că materialul care urma să fie prezentat în vederea examinării tehnice nu trebuia să conţină viruşi.

76 Or, din scrisoarea din 25 martie 1999 rezultă că OCSP nu a stabilit un termen în sarcina KSB pentru furnizarea certificatului fitosanitar solicitat.

77 Prin urmare, trebuie considerat că, în mesajul său electronic din 13 iunie 2001, OSCP a putut să remedieze în mod corespunzător imprecizia cererilor sale individuale cuprinse în scrisorile din 26 ianuarie și din 25 martie 1999, în privința faptului că materialul ce urma să fie prezentat în vederea examinării tehnice nu trebuia să conțină viruși.

78 În consecință, era rolul camerei de recurs să aprecieze în ce măsură KSB s-a conformat cererii individuale cuprinse în mesajul electronic al OCSP din 13 iunie 2001, care era destinat să remedieze imprecizia cererilor individuale ce rezultau din scrisorile OCSP din 26 ianuarie și din 25 martie 1999.

79 Având în vedere cele expuse anterior, este necesar să se concluzioneze că, atunci când a considerat că, întrucât KSB nu a furnizat certificatul fitosanitar cerut de OCSP în scrisorile din 26 ianuarie și din 25 martie 1999, acesta nu s-a conformat cererilor individuale cuprinse în aceste scrisori, camera de recurs a săvârșit o eroare de drept. Prin urmare, atunci când a concluzionat că OCSP a încălcat articolul 61 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2100/94 prin faptul că a autorizat KSB să prezinte material nou, deși, potrivit acestei dispoziții, ar fi trebuit să respingă pe loc cererea depusă de KSB din moment ce acesta nu se conformase unei cereri individuale, camera de recurs nu a respectat sfera de aplicare a puterii de apreciere conferite OCSP prin dispozițiile articolului 55 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2100/94.

80 Această concluzie nu este pusă în discuție de afirmațiile de rea-credință formulate de intervenientе la adresa KSB și a reclamantei, afirmații care trebuie respinse ca inoperante, din moment ce comportamentul KSB și cel al reclamantei este independent de aspectul dacă puterea de apreciere conferită OCSP prin dispozițiile articolului 55 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2100/94 îi permitea sau nu îi permitea acestuia să remedieze, prin mesajul său electronic din 13 iunie 2001, imprecizia cererilor sale individuale cuprinse în scrisorile din 26 ianuarie și din 25 martie 1999, în ceea ce privește faptul că materialul care urma să fie prezentat în vederea examinării tehnice nu trebuia să conțină viruși.

81 În consecință, trebuie să se admită acțiunea și, așadar, să se anuleze decizia atacată, fără a fi necesară examinarea temeiniciei celui de al doilea motiv.

Cu privire la cererea subsidiară de anulare a deciziilor OCSP EU 18759, OBJ 06-021 și OBJ 06-022 din 26 februarie 2007, de respingere a cererii nr. 1999/0033, precum și de realizare a unor studii complementare și a unor măsuri de expertiză

82 În ceea ce privește cererea intervenientelor prin care se urmărește ca, în cazul anulării deciziei atacate, Tribunalul să anuleze deciziile OCSP EU 18759, OBJ 06-021 și OBJ 06-022 din 26 februarie 2007, să respingă cererea nr. 1999/0033 și, eventual, să dispună studii complementare și măsuri de expertiză, trebuie arătat că intervenientele solicită, în esență, Tribunalului să adopte decizia pe care ele consideră că ar fi trebuit să o adopte OCSP, și anume o decizie de anulare a deciziilor de respingere a obiecțiilor pe care le-au adresat către OCSP și de respingere a cererii referitoare la soiul Gala Schnitzer. Este, așadar, necesar să se concluzioneze că, prin această parte din cel de al doilea capăt de cerere formulat de interveniente, acestea solicită reformarea deciziei atacate.

83 Este necesar să se precizeze că, în susținerea acestei cereri, intervenientele au invocat în fața camerei de recurs motive întemeiate pe încălcarea de către comitet a articolului 7 alineatul (1), a articolului 56 alineatul (2) și a articolului 57 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2100/94, precum și a articolelor 22 și 23 din Regulamentul (CE) nr. 1239/95 al Comisiei din 31 mai 1995 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 2100/94 privind procedura față de [OCSP] (JO L 121, p. 37, Ediție specială, 03/vol. 17, p. 10), coroborate cu punctele III 3, III 5 și III 6 din Protocolul TP/14/1 al OCSP din 27 martie 2003 privind examinarea deosebirii, omogenității și stabilității (Măr), în măsura în care soiul Gala Schnitzer nu ar prezenta un caracter

distinctiv în raport cu soiul Baigent, și că OCSP ar fi încălcat un anumit număr de norme procedurale în cursul și ulterior examinării tehnice.

84 În această privință, din decizia atacată reiese că motivele menționate nu au fost examinate de camera de recurs.

85 Or, având în vedere că intervenientele au invocat, împotriva prezentei acțiuni, o argumentație care nu a fost examinată de camera de recurs, nu este necesar să se admită cererea acestora de reformare a deciziei atacate, întrucât aceasta ar implica, în esență, exercitarea unor funcții administrative și de investigare proprii OCSP și ar fi, din această cauză, contrare echilibrului instituțional care stă la baza principiului de repartizare a competențelor între OCSP și Tribunal (a se vedea, prin analogie, Hotărârea ELIO FIORUCCI, citată anterior, punctul 67 și jurisprudența citată).

86 În consecință, se respinge cererea intervenientelor privind reformarea deciziei atacate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

87 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.

88 Întrucât OCSP a căzut în pretenții, este necesar să fie obligată să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de reclamantă, în conformitate cu concluziile formulate de aceasta din urmă, fără a se lua în considerare modificarea concluziilor de către OCSP, intervenită în cursul ședinței.

89 Întrucât intervenientele au căzut în pretenții, acestea sunt obligate să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a șasea)

declară și hotărăște:

1) Anulează Decizia Camerei de recurs a Oficiului Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP) din 21 noiembrie 2007 (cauzele A 003/2007 și A 004/2007).

2) Obligă OCSP la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de Schniga GmbH.

3) **Elaris SNC și Brookfield New Zealand Ltd suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Meij Vadapalas Truchot

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 13 septembrie 2010.

Semnături